

Her resim bir otoportre midir?

Ressam Utku Dervent'in 'Otoportre' başlıklı sergisi sanatçının kendisiyle karşılaşmasını ve dünyayı algılayış biçimini yansıtıyor. Tablolar etkilendiği sanatçılara saygı duruşu niteliğinde

FATMA BATUKAN BELGE

batufatu@yahoo.com

RESSAM Utku Dervent, geçtiğimiz yıl "Her Resim Bir Otoportredir" kitabını yayımlamıştı. Şimdi aynı temele oturan "Otoportre" başlıklı sergisi Bozlu Art Project Nişantaşı'nda gösteriliyor. 29 Nisan'a kadar gezilebilecek olan serginin bütünü ressamın kendisiyle karşılaşmasını, dünyayı algılayış biçimini yansıtarak otoportresini oluşturuyor. Bütünün parçaları olan tuvalerin her biri ise aynı zamanda Dervent'in sanatsal kimliğini gerçekleştirirken etkilendiği isimlere bir saygı duruşu niteliğinde. Uccello, Matisse, Wittgenstein, Van Gogh, Cezanne, Klee...

GÖRSEL CÜMLELER

Yapıtlarla beraber sergilenen alt metinler olmazsa olmaz değil. Sanatçı, bu isimlere adadığı tabloları tamamen kendine has, özgün tarzıyla kur-

gularken, kullandığı renkler ve biçimlerin titreşimleri yoluyla bizi onların yapıtlarına gönderiyor. Örneğin "Van Gogh'a Saygı" tablosuna bakarken soyut geometrik düzenlemesine karşı sarı ayçiçeklerini görmemek olası değil. Ya da matematiksel bir yapıya sahip tuvalde, felsefesiyle dilin sınırlarını zorlayan Wittgenstein'i...

Gerçek şu ki, alt metinsiz hiçbir anlam taşımayan güncel sanat yapıtlarından farklı

culuğu var ki, işte "otoportre" kavramı tam da bu noktada devreye giriyor. Utku Dervent'in kendi cümlelerinden aktarmam daha doğru olur, çünkü bu onun manifestosu: "Dünyayla bütün ilişkilerimiz, bize kendimizi gösteren bir aynadır. Yaptığı her resim dünyayla tüm ilişkileri aracılığıyla ressamın kendisiyle karşılaşması olarak bir

renk, leke ve hareket önceden planlanmadan tuvalin karşısına geçtiğinde ortaya çıkıyor. Son derece titiz ve temiz bir keskinlikle tuvale aktardıkları karşısında buna inanmak gerçekten zor.

FİKRİN ZAMANI

"Her Resim Bir Otoportredir" başlıklı kitabından söz etmeden geçemeyiz. Kitap, Oscar Wilde'in "Duyguyla yapılmış her portre ressamın portresidir, resmi yapılanın değil" sözüyle başlıyor. Oğuz Haşlakoğlu ve Ümit İnacı'ya ait metinler ise bilgiye dayalı sağlam metinler olarak son yıllarda pek yaygın süslü ve boş laflarla köpürtülmüş sanat yazılarından ayrılıyor. Kitapta ayrıca Utku Dervent'in eskiz defterine de yer verilmiş; böylece sanatçının üretim aşamalarına dair ipuçlarına da sahip oluyoruz.

Kendi adıma geriye sormam gereken şu soru kalıyor: Utku Dervent otoportresi tek bir tuvalde karşımıza çıkacak mı? Sanatçı fikir olarak kafasında bulunduğunu söylüyor. Ama zamanı belli değil. Zaten o tek tuval yapıldığında kendine yolculuğu tamamlanmış olur ki, bir sanatçının bu yolculuğunun sona erme-yeceğini hepimiz biliyoruz.

Utku Dervent

Fatma Batukan Belge

olarak Dervent'in resimleri kendi dilleriyle sesleniyor izleyiciye. Zaten sanatçının amacı da bu: Kurduğu görsel cümlelerle izleyiciyi bir yolculuğa davet... "Kurduğunuz cümleyi herkes farklı okuyabilir. Sanatçının neyi amaçladığı önemli değil. Sizi o yolculuğa çıkarması önemli" diyor.

Izleyicinin bu resimlerle yaptığı yolculuğun ötesinde bir de sanatçının kendi yol-

otoportredir. Çünkü ressamın yapıtında resmettiği, dünyayı nasıl algıladığının ifşası olarak kendisidir."

Sanatçı, soyut geometrik kurgularını kendisiyle karşılaşmak ve kendini keşfetmek için en dolaysız yol olarak görüyor. Biçim-uzam, renk-ışık ilişkilerini kullanarak kurguladığı kompozisyonlarda tamamen emprovizasyon yaptığını söylüyor. Yani her